

2026/1835

24.7.2026

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2026/1835

af 20. juli 2026

**om anvendelsen af sanktioner fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787
om reduktion af metanemissioner i energisektoren for så vidt angår forpligtelser for importører**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 4. august 2024 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 ⁽¹⁾ om reduktion af metanemissioner i energisektoren i kraft. Forordningen bidrager til indsamlingen af pålidelige og robuste data, der skal danne et tilstrækkeligt grundlag for overvågning af metanemissioner og sikring af gennemsigtighed, og den fastsætter, i det omfang det er nødvendigt, yderligere tiltag til begrænsning af metanemissioner.
- (2) På lang sigt bør reduktionen af metanemissioner i den globale olie- og gassektor som følge af gennemførelsen af forordning (EU) 2024/1787 understøtte forsyningssikkerheden. Nylige undersøgelser, som Det Internationale Energiagentur (IEA) ⁽²⁾ har foretaget, viser, at håndtering af lækager og rutinemæssig afblæsning og afbrænding kan frigøre op til 200 mia. m³ gas. Ifølge samme analyse er imidlertid kun 15 mia. m³ til rådighed på kort sigt, og heraf det meste i lande uden holdbare eksportveje til Unionen.
- (3) I henhold til artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1787 skal importører årligt rapportere metanemissionsdata og oplysninger fra lande og virksomheder, der eksporterer til Unionen, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, herunder nærmere oplysninger om, hvorvidt, og i givet fald hvordan, de måler, rapporterer og reducerer deres metanemissioner.
- (4) I henhold til artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1787 skal importører påvise over for og rapportere til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, at deres kontrakter om levering af fossil energi omfatter råolie, naturgas eller kul, der er produceret under overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger anvendt på producentniveau, der svarer til dem, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1787.
- (5) I henhold til artikel 29, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2024/1787 skal importører og EU-producenter rapportere metanintensiteten af den produktion af råolie, naturgas og kul, som de bringer i omsætning på EU-markedet, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret.
- (6) Forpligtelserne i artikel 28, stk. 1, og artikel 29, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) 2024/1787 finder anvendelse på kontrakter, der er indgået eller fornyet den 4. august 2024 eller derefter. For kontrakter indgået inden denne dato er importørerne forpligtet til at gøre sig alle rimelige bestræbelser på at kræve ækvivalens af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltningerne på producentniveau i deres kontrakter, jf. artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1787, og på at rapportere metanintensiteten af den produktion af råolie, naturgas og kul, som de bringer i omsætning på EU-markedet, jf. artikel 29, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2024/1787.
- (7) Ved artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1787 er medlemsstaterne pålagt at fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Til dato har kun et mindretal af medlemsstaterne meddelt Kommissionen deres sanktionsordninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).

⁽²⁾ IEA Global Methane Tracker 2026, s. 4.

- (8) I henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1787 skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder har beføjelse til som minimum at pålægge visse administrative sanktioner og træffe visse administrative foranstaltninger for overtrædelser af importkravene i nævnte forordnings artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1, forudsat at disse sanktioner og foranstaltninger ikke bringer energiforsynings sikkerheden i fare.
- (9) Desuden giver artikel 33, stk. 7, litra i), i forordning (EU) 2024/1787 medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen, herunder tredjeparters handlinger.
- (10) Siden den 27. februar 2026 har der i Hormuzstrædet, som er et vigtigt maritimt passagepunkt for den globale energihandel, været akutte geopolitiske og økonomiske forstyrrelser, der har ført til lukning af strædet. Disse forstyrrelser anses i vidt omfang for at være den største påvirkning af de globale energiforsyninger siden energikrisen i 1970'erne og for at være de største forstyrrelser i det globale oliemarkeds historie.
- (11) Forstyrrelserne i Mellemøsten har en dyb og vedvarende negativ indvirkning på de globale og de europæiske energimarkeder. Omkring 20 % af den globale forsyning af flydende naturgas (LNG) ⁽³⁾ og 25 % af den globale oliehandel ad søvejen ⁽⁴⁾ er blevet påvirket. Som følge heraf vil den forventede LNG-vækst for 2026-2027 ikke ske, og overudbuddet af LNG vil blive udskudt med mindst to år med deraf følgende risici for forsyningssikkerheden og pristrykket ⁽⁵⁾. Med hensyn til olie overstiger det samlede tab i olieeksporten 13 Mb/d, og den dermed forbundne produktionsbegrænsning og beskadigelse af energiinfrastrukturen i regionen har resulteret i anslåede kumulative forsyningsstab på 3 mia. tønder, herunder forventede tab under den gradvise ramp-up af produktionen efter konflikten ⁽⁶⁾. Leverandører uden for Golfregionen har kun i begrænset omfang været i stand til at kompensere for manglen på LNG- og olieforsyninger. Skaderne på energiinfrastrukturen i Golfregionen, den tid, det vil tage at genstarte infrastrukturen, og den gradvise afhjælpning af flaskehalsen bidrager alt sammen til, hvad der sandsynligvis vil være en længere periode med forsyningsmangel og usikkerhed på de globale energimarkeder. Som sådan forventes denne periode at vare ved efter en fuldstændig og stabil genåbning af Hormuzstrædet.
- (12) På grund af frygten for langvarig forsyningsknaphed er gas- og oliepriserne steget til det højeste niveau siden den krise, der blev udløst af Ruslands omfattende invasion af Ukraine i februar 2022. Prisen på Brent-råolie steg til over 100 USD pr. tønde for første gang i fire år den 8. marts 2026 og nåede på højdepunktet den 31. marts 2026 op på 118 USD pr. tønde. Naturgaspriserne steg til 62 EUR/MWh den 19. marts 2026. Selv om oliepriserne i juni 2026 lå tættere på 80 USD pr. tønde, og gaspriserne lå på 42 EUR/MWh, varer volatiliteten ved.
- (13) Unionen er afhængig af de globale olie- og gasmarkeder for at opfylde sine behov. På grund af krisen i Mellemøsten er der sket en betydelig forsyningsstramning på de globale olie- og gasmarkeder. For at imødegå EU-forbrugeres og -virksomheders eksponering for forsyningsknapheder, som skaber høje og svingende energipriser, er Unionen nødt til at sikre en pålidelig og kontinuerlig import af fossile brændstoffer fra andre regioner.
- (14) Ved forordning (EU) 2024/1787 er der ikke indført restriktioner for energiimport til Unionen. Manglende overholdelse af forpligtelserne i nævnte forordnings artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1, kan imidlertid føre til anvendelse af sanktioner. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne har visse skønsmagter til hensyn til, om de vil anvende sanktioner for overtrædelser af forordning (EU) 2024/1787 og i hvilket omfang, navnlig for at sikre, at anvendelsen af sådanne sanktioner eller ansvarsrisici i henhold til nævnte forordning ikke bringer energiforsynings sikkerheden i fare.

⁽³⁾ Gas Market Report, Q2-2026 – Analysis - IEA , s. 6.

⁽⁴⁾ Strait of Hormuz - About - IEA.

⁽⁵⁾ Gas Market Report, Q2-2026, s. 8.

⁽⁶⁾ Ifølge IEA's oliemarkedsrapport, som blev offentliggjort den 14. april 2026, forventes den globale olieforsyning at falde med 3,9 Mbbl/d i 2026 eller 1 423 mio. tønder i alt.

- (15) I forbindelse med den aktuelle forsyningskrise er den fleksibilitet, som artikel 33 i forordning (EU) 2024/1787 giver medlemsstaterne med hensyn til anvendelsen af sanktioner, blevet opfattet som en faktor, der bidrager til retsikkerhed. Den nuværende mangel på sanktionsordninger i de fleste medlemsstater, som betyder, at det ikke er muligt at vurdere risikoen for potentiel manglende overholdelse af importkravene i forordning (EU) 2024/1787, er af importørerne blevet fremhævet som en væsentlig risikofaktor, der forhindrer undertegnelse eller fornyelse af kontrakter om levering til Unionen og øger risikoen for opsigelse af eksisterende forsyningskontrakter.
- (16) Den oplevede retsikkerhed med hensyn til de sanktionsordninger, der gælder på tværs af Unionen, vil blive mindsket, hvis alle medlemsstater vedtager nationale sanktionsordninger. Et klart sæt regler på tværs af alle medlemsstater og en sammenhængende tilgang i hele Unionen vil fjerne en betydelig grad af usikkerhed ved at præcisere de nøjagtige betingelser og de nøjagtige sanktioner, der gælder i forskellige nationale jurisdiktioner.
- (17) I henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1787 skal medlemsstaterne sikre, at anvendelsen af sanktioner ikke bringer energiforsyningsikkerheden i fare. I gassektoren har Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 ⁽⁷⁾ til formål at forebygge og reagere på potentielle gasforsyningsafbrydelser på nationalt og regionalt plan. I artikel 11 i forordning (EU) 2017/1938 er der fastsat kriseniveauer, der udløses af hændelser eller tegn på potentielle hændelser såsom en gasforsyningsafbrydelse eller en usædvanlig høj gas efterspørgsel, som kan føre til eller resultere i en betydelig forværring af gasforsyningsituationen. Hvis der erklæres et kriseniveau, er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at der ikke indføres foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked på noget tidspunkt, og at der ikke indføres foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe gasforsyningsituationen i en anden medlemsstat i alvorlig fare. I olie sektoren er der ved Rådets direktiv 2009/119/EF ⁽⁸⁾ fastsat regler, der har til formål at sikre et højt niveau af olieforsyningsikkerhed gennem solidaritetsbaserede mekanismer, der kræver, at medlemsstaterne holder minimumslagre af råolie eller olieprodukter, og der er indført de nødvendige procedurer til at håndtere en alvorlig knaphed.
- (18) Mens de eksisterende regler om gas- og olieforsyningsikkerhed udgør de centrale elementer for vurdering af risici, der påvirker forsyningsikkerheden, kan vurderingen af sådanne risici variere, hvis den foretages individuelt af hver medlemsstat. Selv om Unionens energiforsyningsikkerhed indtil videre har været opretholdt, har krisen i Mellemøsten forårsaget skader, hvis virkninger er vedvarende og sandsynligvis vil bringe energiforsyningsikkerheden i hele Unionen i fare, hvis forsyningen omdirigeres til andre markeder, og der er derfor behov for en koordineret tilgang til anvendelsen af sanktioner i alle medlemsstater. Formålet med denne henstilling er derfor at øge klarheden og retsikkerheden med hensyn til gennemførelsen af artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1787 på baggrund af krisen i Mellemøsten.
- (19) For ikke at bringe energiforsyningsikkerheden i fare, jf. artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1787, og for at imødegå EU-forbrugeres og -virksomheders eksponering for potentiel energiforsyningsknaphed, der fører til høje priser, bør medlemsstaterne i en begrænset periode ikke anvende sanktionerne i artikel 33, stk. 5, litra m), n) og o), i forordning (EU) 2024/1787, undtagen i tilfælde af svigagtige overtrædelser af disse forpligtelser. Dette bør bidrage til at sikre, at importørerne indgår forsyningskontrakter for den kommende periode uden risiko for sanktioner, konstatering af manglende overholdelse eller tilregnelser af ansvar, samtidig med at de fortsat træffer de nødvendige foranstaltninger for at overholde importkravene i forordning (EU) 2024/1787.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj>).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj>).

- (20) Samtidig bør udsættelsen af anvendelsen af sanktioner ikke gå videre end, hvad der er nødvendigt for at sikre, at der indgås kontrakter for tilstrækkelige mængder til at forebygge forsyningsknapthed som følge af den aktuelle krise. Ifølge de nuværende prognoser vil forsyningsknaptheden på de globale gas- og oliemarkeder sandsynligvis fortsætte, og reparationerne af den beskadigede infrastruktur i Mellemøsten forventes at tage mellem tre og fem år⁽⁹⁾. De seneste oplysninger om kontraktindgåelse⁽¹⁰⁾ for olie- og gasmængder peger på en reduceret kontraktindgåelse for nyligt undertegnede forsyningsmængder for perioden frem til 2029 og 2030, som er lavere end forventet for leverancer i tre år på basis af forwardforsyningskurven for et marked, der fungerer under normale vilkår. F.eks. falder andelen af nyligt undertegnede kontrakter i forhold til de samlede kontrakter om naturgas med mere end 10 % fra 2028 til 2029, hvilket tyder på mulige hindringer for kontraktindgåelse. Det er de globale olie- og gasmarkeders fleksibilitet, der gør det muligt at reagere hurtigt på en krisesituation, og den fungerer som stødpude. Denne fleksibilitet skal bevares. En udsættelse på tre år vil være med til at sikre driftskontinuitet uden at forværre den stadig strammere forsyning af råolie som følge af de reducerede leverancer fra Den Persiske Golf.
- (21) Kommissionen anser det derfor for hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne ikke anvender sanktionerne i artikel 33, stk. 5, litra m), n) og o), i forordning (EU) 2024/1787 ved overtrædelser af de forpligtelser, der skal opfyldes i 2027, 2028 og 2029.
- (22) En udsættelse af anvendelsen af sanktioner kan medføre en øget risiko for, at importørerne ikke opfylder deres overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforpligtelser i henhold til forordning (EU) 2024/1787. I betragtning af den globale energiforsyningsknapthed og den hårde konkurrence om de tilgængelige laster som følge af den aktuelle krise er en sådan udsættelse, der er strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at afbøde virkningerne af krisen, og ikke gælder for tilfælde af svigagtige overtrædelser, imidlertid ikke ude af proportioner med den deraf følgende risiko for utilstrækkelig håndhævelse af forpligtelserne.
- (23) Denne henstilling er begrænset til at foreslå en udsættelse af anvendelsen af visse sanktioner eller ansvar i lyset af de specifikke omstændigheder og betingelser, der er beskrevet. Forpligtelserne i artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1787 finder fortsat anvendelse, selv om det henstilles, at medlemsstaterne ikke anvender de tilsvarende sanktionsbestemmelser i nævnte forordnings artikel 33, stk. 5, litra m), n) og o). Medlemsstaterne bør aktivt overvåge og tilskynde til fremskridt med hensyn til overholdelsen i denne periode. Denne henstilling forhindrer ikke medlemsstaterne i at anvende den samme udsættelsesperiode på sanktioner over for EU-producenter, hvis de mener, at pålæggelsen af disse sanktioner på tilsvarende vis kan bringe energiforsyningsikkerheden i fare.
- (24) Denne henstilling er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte nationale sanktionsordninger i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2024/1787. Under normale markedsvilkår, og når der ikke er nogen risiko for energiforsyningsikkerheden, og uden for rammerne af denne henstilling kan medlemsstaterne anvende sanktioner for overtrædelser af forordning (EU) 2024/1787, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. Niveaue, omfanget og arten af de sanktioner, der anvendes på en konkret overtrædelse, bør som minimum fastsættes under hensyntagen til de faktorer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 7. Medlemsstaterne opfordres til at indføre nationale sanktionsordninger som en prioritet –

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Kommissionen henstiller, at medlemsstaterne ikke anvender sanktionerne i artikel 33, stk. 5, litra m), n) og o), i forordning (EU) 2024/1787 ved importørers overtrædelser af de forpligtelser, der skal opfyldes i 2027, 2028 og 2029, undtagen i tilfælde af svigagtige overtrædelser af disse forpligtelser. Medlemsstaterne bør aktivt overvåge og tilskynde til fremskridt med hensyn til overholdelsen i denne periode.

⁽⁹⁾ Se Qatar Energys udtalelse af 19. marts 2026.

⁽¹⁰⁾ Vurdering foretaget af Kommissionens tjenestegrene på grundlag af oplysninger fra Cedigaz, Bloomberg New Energy Finance, London Stock Exchange Group.

Kommissionen overvåger og gennemgår anvendelsen af denne henstilling senest den 1. januar 2028 i forbindelse med gennemgangen i henhold til artikel 36 i forordning (EU) 2024/1787.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2026.

På Kommissionens vegne
Dan JØRGENSEN
Medlem af Kommissionen
